

og Kraft træde op, at det vil, saasnart som muligt, som det har antydet, komme frem med et Forslag, som kan gjøre Ende paa vort Fædrelands forvirkede Forhold. Jeg troer, at Intet vilde skade Sagen mere, end hvis vi i nærværende Dieblif gik ind paa at tilkjendegive vor Mistillid til Ministeriet.

Umsgaard: Jeg maa ogsaa tillade mig at yttre, at jeg slet ikke kan gaae ind paa, hvad den ærede næstforegaaende Taler (Wessely) yttrede. Efter mit Begreb maatte Get af To finde Sted, enten en Ministerkrise være tilstede, eller Ministeriet ikke have Rigsdagens Tillid, for at begrunde en Stemmegivning mod Loven. Hvad nu det Spørgsmaal angaaer, om en Ministerkrise finder Sted, maa jeg for min Deel antage, at dette ikke er Tilfældet; efter de Yttringer, som ere faldne, maa jeg antage, at Ministeriet er aldeles enigt. Hvad det nu angaaer, at der skulde vises Ministeriet nogen Mistillid, da kan jeg heller ikke antage, at der er nogensomhelst Grund dertil. Jeg er for mit Bedkommende overbevist om, at Ministeriet vil holde paa, at Slesvigs constitutionelle Forbindelse med Danmark ikke opgives; jeg er overbevist om, at Ministeriet vil holde paa, at de i Aarene 1831 og 1834 indstiftede Provindstalstænder ikke blive indførte (Hør! Hør!); jeg er overbevist om, at Ministeriet vil holde paa, saavidt det staaer i dets Magt, at ingen administrativ Forbindelse kommer til at finde Sted mellem Slesvig og Holsteen (Hør!), og idet jeg er overbevist herom, seer jeg ingen Grund for mig til at vise dette Ministerium nogensomhelst Mistillid, og jeg stemmer derfor fr i for dette Forslag, som her er forelagt.

Kierkegaard: Jeg ønskede blot med Hensyn til det, som den næstsidste ærede Taler (Nyholm) her har yttret, at tillade mig den korte Bemærkning, at jeg stemmer i denne Sag, som i en ganske almindelig Sag, som i et ganske almindeligt Forhandlingsanliggende (Ja!), uden dert at ville lægge nogensomhelst Betydning, uden derved at ville tilkjendegive

Nogensomhelst om min Betragtning af Ministeriet og dets Stilling (Ja! Ja!).

Finantsministeren: Det troer jeg ogsaa er den Betragtningssmaade, som Ministeriet med Hensyn til denne Sag har anseet som den rigtige og fremdeles maa ansee derfor; thi hvilket somhelst Ministerium der end skulde staae ved Hans Majestæts Side under de nærværende Omstændigheder, vilde det dog stedse komme til at behøve det, som denne Lov gaaer ud paa.

Wessely: Det var mig naturligtvis ikke uventet, da jeg ikke kunde fremkomme med andet, end hvad der var min personlige Overbeviisning, og jeg derfor ikke ansøgte nogen Grund, at der vilde høve sig Stemmer derimod. Det er naturligt, og jeg haaber, at det ærede Thing vil være overbevist om, at jeg aldeles ikke har ventet, at denne enkelte Udtalelse fra min Side skulde kunne frembringe en saadan Overbeviisning hos det ærede Thing. Jeg har kun troet, at det var en Pligt at udtale, at jeg ikke kunde stemme for Loven.

Naar man imidlertid af det, jeg har yttret, har villet udbrage den Slutning, at jeg har vist Mistillid til Ministeriet, skal jeg i denne Henseende gjøre opmærksom paa, at jeg har sagt: „paa Grund af Ministeriets nærværende Stilling“. Jeg har ikke sagt: „paa Grund af det nærværende Ministeriums Stilling“. Jeg har med velberaad Hu valgt hiint Udtryk, og jeg troer, at man vil være enig med mig i, at det er meget forskjelligt fra det sidstnævnte. Jeg har sagt: „paa Grund af Ministeriets nærværende Stilling“. Jeg har derved villet antyde, at hvilket somhelst Ministerium, der end for Dieblifket udgjorde Hans Majestæts Regjering, vilde jeg efter min constitutionelle Anskuelse finde mig opfordret til ikke at stemme for Vedtagelsen af dette Lovforslag i dette Dieblif. Det er altsaa uden Hensyn til, om jeg har Tillid eller ikke har Tillid til det nærværende Ministerium, at jeg har fremsat denne Anskuelse.